734/05

Den 24. oktober 2005 blev i sag nr. 66.064:

xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har heltidsulykkesforsikring i If Skadeforsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at den tegnede forsikring ikke dækker følger af ulykkestilfælde opstået under udøvelse af sportsgrenen kitesurfing.

Det fremgår af sagen, at klageren ved skadeanmeldelse modtaget af selskabet den 28/10 2004 anmeldte, at han den 23/9 2004 under udøvelse af kitesurfing brækkede venstre ankel/underben. Efter det oplyste skete skaden, da en kastevind forårsagede et ukontrollerbart fald.

Selskabet afviste at yde forsikringsdækning, hvilket selskabet meddelte klageren ved skrivelse af 3/11 2004.

Klageren var utilfreds hermed, hvilket han ved sin advokat meddelte selskabet ved skrivelse af 19/11 2004.Den fornyede henvendelse resulterede imidlertid ikke i en ændring af selskabets afgørelse.

Klageren påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at yde forsikringsdækning for det anmeldte ulykkestilfælde. Til støtte herfor har advokaten i klageskrivelse af 8/2 2005 bl.a. anført:

> "Det er min opfattelse, at If Forsikring er forpligtet at anerkende pågældende skade som omfattet af ulykkesforsikringen. Der er min opfattelse, at man ikke kan anse kitesurfing for værende en farlig sport.
>
> Jeg skal i den forbindelse påpege, at kitesurfing er en art af almindelig surfing og der skal henvises til, at surfing ikke er omfattet af farlig sport og at der er praksis for erstatning for skader opstået i forbindelse med surfing.
>
> Endvidere må henvises til ankenævnets afgørelse af 2. juni 1997 i sag nr. 43.391 vedrørende isbådssejlads.
>
> Der har ligeledes fra forsikringsselskabet været argumenteret for, at dette var omfattet af farlig sport, hvilket ankenævnet ikke nåede frem til. Det er min opfattelse, at kitesurfing på ingen måde kan anses for farligere end hverken isbådssejlads eller almindelig surfing.
>
> Jeg skal i den forbindelse afslutningsvis henvise til, at der ej heller af forsikringsbetingelserne fremgår, at kitesurfing er anført som en farlig sport. Det er derfor forsikringstagers opfattelse, at forholdet ikke kan henføres under betegnelsen om farlig sport og at samtlige øvrige omstændigheder gør, at dette bør anerkendes som et dækningsberettiget ulykkestilfælde."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 11/2 2005 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi betegner kitesurfing som mindst lige så farligt som hanggliding og paragliding, måske endda farligere, fordi man ikke umiddelbart så let kan kontrollere sit fald mod bølgerne og endvidere ikke så let kan se om hvad det helt nøjagtigt er man lander på/i. Der kan fx ligge farlige genstande under havoverfladen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**5.3 Deltagelse eller træning i særlige sports- og fritidsaktiviteter**

5.3.1 Forsikringen dækker ikke:

…

7. Bjergbestigning, udendørs klatrevæg, rafting, faldskærmsudspring, paragliding, hanggliding, ballonfart, drage-, ultra light- og svæveflyvning, elastikspring eller andre sports- og fritidsaktiviteter, der kan sidestilles hermed."

Nævnet udtaler:

Skader opstået i forbindelse med paragliding er eksplicit undtaget forsikringsdækning i de på skadetidspunktet gældende forsikringsbetingelser. Det af klageren anmeldte ulykkestilfælde er sket i forbindelse med kitesurfing, der bl.a. indeholder elementer fra paragliding. På den baggrund finder nævnet, at det af klageren anmeldte ulykkestilfælde er omfattet af dækningsundtagelsen vedrørende farlig sport i forsikringsbetingelsernes pkt. 5.3.1, nr. 7, idet kitesurfing efter nævnets opfattelse kan sidestilles med paragliding. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for det anmeldte ulykkestilfælde.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann